HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

24 martie 2009 *

În cauzele conexate T-318/06-T-321/06,

Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^da^, cu sediul în Santo Tirso (Portugalia), reprezentată de M. Oehen Mendes și D. Jeffries, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul J. Novais Gonçalves, în calitate de agent,

pârât,

* Limba de procedură: engleza.

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

General Óptica, SA, cu sediul în Barcelona (Spania), reprezentată de M. Curell Aguilà și X. Fàbrega Sabaté, avocați,

având ca obiect patru recursuri formulate împotriva deciziilor Camerei întâi de recurs a OAPI din 8 august 2006 (cauzele R 944/2005-1, R 945/2005-1, R 946/2005-1 și R 947/2005-1), referitoare la patru proceduri de declarare a nulității dintre Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^{da} și General Óptica, SA,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din doamna I. Pelikánová, președinte, doamna K. Jürimäe și domnul S. Soldevila Fragoso (raportor), judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 27 noiembrie 2006,

având în vedere memoriile în răspuns ale OAPI depuse la grefa Tribunalului la 23 martie 2007,

având în vedere memoriile în răspuns ale intervenientei depuse la grefa Tribunalului la 23 martie 2007,

în urma ședinței din 16 septembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 10 iulie 2007, intervenienta, General Óptica, SA, a formulat două cereri de înregistrare a unor mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare.

2 Mărcile a căror înregistrare a fost solicitată sunt semnele figurative GENERAL OPTICA reproduse mai jos:

3 Serviciile pentru care a fost solicitată înregistrarea sunt din clasa 42 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.

4 La 10 septembrie 1999, intervenienta a obținut înregistrarea mărcilor comunitare GENERAL OPTICA sub numerele 573592 și 573774, pentru servicii de optică.

5 La 5 noiembrie 2001, intervenienta a formulat, pentru aceleași servicii, două noi cereri de înregistrare a unor mărci comunitare, care aveau ca obiect semnele figurative GENERAL OPTICA reproduse mai jos. Aceste mărci au fost înregistrate la 20 noiembrie 2002 și la 31 ianuarie 2003 sub numerele 2436798 și, respectiv, 2436723.

6 Intervenienta este de asemenea titulara mărcii internaționale nr. 483246, GENERAL OPTICA, pentru aparate, instrumente și articole de optică din clasa 9, precum și pentru servicii de promovare și de publicitate a produselor optice din clasa 35, fabricate și vândute de proprietarii lor. După ce a renunțat la extinderea protecției mărcii în

Portugalia la 13 februarie 1997, o astfel de extindere a fost din nou solicitată la 14 februarie 1997 și a fost acordată la 16 februarie 1998. Această marcă este reprodusă mai jos:

7 La 27 ianuarie 2004, reclamanta, Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L[da,] a solicitat OAPI declararea nulității mărcilor comunitare figurative GENERAL OPTICA în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94, în versiunea aplicabilă la momentul faptelor.

8 Reclamanta și-a întemeiat cererile de declarare a nulității pe faptul că era proprietara denumirii unui sediu comercial anterior, Generalóptica, solicitată la 4 septembrie 1987 și acordată la 24 aprilie 1990, pentru importul și vânzarea cu amănuntul de aparate optice, de precizie și fotografice.

9 Pe această bază, reclamanta a introdus de asemenea o acțiune în fața instanței portugheze, prin care urmărea să obțină declararea nulității extinderii protecției mărcii internaționale și a denumirii sociale a intervenientei în Portugalia, precum și interzicerea utilizării acestor semne. În ședință, reclamanta a invocat o decizie a Supremo Tribunal de Justiça (Curtea de Casație portugheză) din 10 iulie 2008 prin care acesta a confirmat deciziile pronunțate de Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Tribunalul civil din Lisabona, Portugalia) și de Tribunal da Relação de Lisboa (Curtea de Apel din Lisabona), care îi dădeau câștig de cauză. Întrucât părțile au fost ascultate în legătură cu acest aspect, decizia Supremo Tribunal de Justiça a fost inclusă în dosar la 16 septembrie 2008, fapt de care s-a luat act în procesul-verbal al ședinței.

10 La 7 iunie 2005, divizia de anulare a OAPI a respins cererile de declarare a nulității celor patru mărci comunitare figurative GENERAL OPTICA, considerând că reclamanta nu a demonstrat pentru semnul invocat, pe de o parte o utilizare serioasă și, pe de altă parte, o utilizare care depășește o incidență locală.

11 La 1 august 2005, reclamanta a formulat recurs împotriva fiecărei decizii a diviziei de anulare, solicitând anularea deciziilor menționate și admiterea cererilor de declarare a nulității mărcilor comunitare menționate mai sus.

12 Prin Deciziile din 8 august 2006 (denumite în continuare „deciziile atacate"), Camera întâi de recurs a OAPI a confirmat deciziile diviziei de anulare și a respins cele patru recursuri.

13 În esență, camera de recurs a subliniat, pe de o parte, că reclamanta nu a dovedit o utilizare serioasă a semnului în cauză și, pe de altă parte, că incidența era locală.

Procedura și concluziile părților

14 Prin Ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 10 iulie 2008, cauzele T-318/06-T-321/06 au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțării hotărârii, conform articolului 50 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

15 Reclamanta solicită Tribunalului în esență:

— suspendarea judecării cauzei până când decizia pronunțată de instanțele portugheze devine definitivă;

— anularea deciziilor atacate;

— declararea înregistrării mărcilor comunitare figurative GENERAL OPTICA drept nulă și neavenită;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

16 OAPI și intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunilor ca nefondate;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

17 În ședință, reclamanta a declarat că renunță la al treilea capăt de cerere, renunțare de care s-a luat act în procesul-verbal al ședinței.

În drept

Cu privire la cererile prin care se solicită suspendarea judecării cauzei

Argumentele părților

18 Reclamanta susține că o decizie comunitară contrară deciziei pronunțate de instanțele portugheze ar aduce atingere principiului unității sistemului mărcii comunitare, în temeiul căruia această marcă trebuie să își producă efectele în toate statele membre ale Uniunii, și că aceasta nu ar avea o autonomie absolută în raport cu diferitele sisteme naționale. În consecință, reclamanta invocă necesitatea suspendării judecării cauzei până când decizia pronunțată de instanțele portugheze devine definitivă.

19 OAPI și intervenienta solicită respingerea acestor argumente.

Aprecierea Tribunalului

20 Trebuie să se observe că, în stadiul actual al procedurii în fața Tribunalului și în urma deciziei pronunțate de Supremo Tribunal de Justiça menționate la punctul 9 de mai sus, care conferă un caracter definitiv deciziei instanțelor portugheze privind marca internațională nr. 483246, GENERAL OPTICA, și denumirea socială a intervenientei,

cererea reclamantei privind suspendarea judecării cauzei până când decizia pronunțată de instanțele portugheze devine definitivă nu mai are obiect.

21 În orice caz, trebuie subliniat că decizia instanțelor portugheze nu privește extinderea în cazul Portugaliei a înregistrării internaționale a mărcii GENERAL OPTICA, precum și a denumirii sociale a intervenientei. Întrucât decizia instanțelor portugheze nu conține nicio interdicție generală de utilizare în Portugalia a unei mărci care include termenii „general optica", mărcile comunitare GENERAL OPTICA nu sunt afectate de aceasta. Prin urmare, și contrar argumentelor invocate de reclamantă în cadrul ședinței, o decizie a Tribunalului prin care se confirmă înregistrarea mărcilor comunitare GENERAL OPTICA nu este de natură să permită intervenientei să eludeze deciziile instanțelor portugheze. În special, confirmarea validității mărcilor comunitare GENERAL OPTICA nu are nicio incidență asupra obligației ce rezultă din decizia pronunțată de Supremo Tribunal de Justiça de a se abține să utilizeze în Portugalia marca internațională GENERAL OPTICA și denumirea socială a intervenientei.

22 În sfârșit, contrar susținerilor reclamantei, o contradicție între decizia instanțelor portugheze și decizia Tribunalului nu poate pune în discuție caracterul unitar al sistemului mărcii comunitare. Caracterul unitar al mărcii comunitare constituie un principiu care nu este absolut, ci admite excepții, precum cele prevăzute la articolul 106, privind interzicerea utilizării mărcilor comunitare, și la articolul 107, privind drepturile anterioare cu sferă de aplicare locală, din Regulamentul nr. 40/94 (Hotărârea Curții din 22 iunie 1994, IHT Internationale Heiztechnik și Danzinger, C-9/93, Rec., p. I-2789, punctul 55).

23 În consecință, cererile prin care se solicită suspendarea judecării cauzei trebuie respinse.

Cu privire la cererile de anulare

24 În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă două motive. Primul este întemeiat pe încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (c) și a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94. Al doilea este întemeiat pe încălcarea normei 22 și a normei 40 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

25 Pentru cazul în care cererea reclamantei de suspendare a judecării cauzei ar trebui interpretată drept un motiv care pune în discuție faptul că OAPI nu a procedat la suspendarea procedurii în așteptarea unei decizii definitive a instanțelor portugheze, trebuie să se constate că această împrejurare nu este susceptibilă să afecteze legalitatea deciziei atacate. Prin urmare, se impune respingerea acestui argument ca nefondat.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (c) și a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

26 În primul rând, reclamanta susține că denumirea de sediu comercial Generalóptica constituie un drept care este anterior înregistrării mărcilor comunitare figurative GENERAL OPTICA. Într-adevăr, această denumire de sediu a fost înregistrată la 4 septembrie 1987, în timp ce prima cerere de înregistrare a mărcilor figurative GENERAL OPTICA nu a fost formulată decât la 10 iulie 1997.

27 În al doilea rând, reclamanta afirmă că dreptul său exclusiv asupra denumirii de sediu comercial Generalóptica interzice înregistrarea ulterioară a unui semn în calitate de marcă sau de alt semn utilizat în comerț, conform articolului 295 alineatul (1) din Código da propriedade industrial (Codul de proprietate industrială portughez).

28 În al treilea rând, în ceea ce privește afirmația camerei de recurs potrivit căreia reclamanta nu a utilizat în mod serios denumirea de sediu comercial Generalóptica în comerț, în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94, reclamanta susține că denumirile de sedii comerciale portugheze nu sunt supuse niciunei dispoziții comunitare în materie de utilizare, ci regimului definit în Código da propriedade industrial. În continuare, reclamanta precizează că a utilizat semnul Generalóptica, din 1987 până în prezent, ca denumire de sediu, conform legislației portugheze aplicabile în materie.

29 În al patrulea rând, reclamanta susține că dreptul său exclusiv asupra denumirii de sediu comercial Generalóptica are o incidență națională, întrucât cuprinde întregul teritoriu portughez, conform articolului 4 alineatul (1) din Código da propriedade industrial, și că, întrucât nu a armonizat dreptul privind denumirile de sedii, dreptul comunitar nu este aplicabil pentru a stabili care este utilizarea relevantă.

30 În sfârșit, în al cincilea rând, reclamanta susține, în cadrul argumentării sale privind articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94, pe de o parte, că activitățile sale comerciale și cele ale intervenientei sunt similare și, pe de altă parte, că mărcile comunitare figurative GENERAL OPTICA și denumirea de sediu comercial Generalóptica conțin exact aceleași cuvinte și se pronunță în același mod, astfel încât nu ar fi posibil să se facă distincția între ele.

31 OAPI și intervenienta solicită respingerea argumentelor reclamantei privind utilizarea serioasă și incidența semnului. În plus, OAPI contestă argumentul privind riscul de confuzie.

Aprecierea Tribunalului

32 Potrivit articolului 52 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 coroborat cu articolul 8 alineatul (4) din același regulament, existența unui semn care nu este o marcă permite să se obțină declararea nulității unei mărci comunitare dacă acesta îndeplinește cumulativ patru condiții: semnul respectiv trebuie să fie utilizat în comerț; acesta trebuie să aibă incidență nu numai pe plan local; dreptul asupra acestui semn trebuie să fi fost dobândit în conformitate cu legislația statului membru în care semnul a fost utilizat anterior datei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare; în sfârșit, acest semn trebuie să confere titularului dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente. Aceste patru condiții limitează numărul de alte semne, în afara mărcilor, care pot fi invocate pentru contestarea validității unei mărci comunitare pe întreg teritoriul comunității, conform articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94.

33 Primele două condiții, și anume cea privind utilizarea și cea referitoare la incidența semnului invocat, fiind necesar ca această incidență să nu fie numai pe plan local, rezultă chiar din modul de redactare a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 și trebuie, prin urmare, să fie interpretate în lumina dreptului comunitar. Astfel, Regulamentul nr. 40/94 stabilește standarde uniforme privind utilizarea semnelor și incidența lor, care sunt coerente cu principiile care stau la baza sistemului instituit de acest regulament.

34 În schimb, din formularea „în cazul și în măsura în care, în conformitate cu legislația statului membru aplicabilă acestui semn" reiese că celelalte două condiții, prevăzute în continuare la articolul 8 alineatul (4) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 40/94, constituie condiții stabilite prin regulament, care, spre deosebire de cele de mai sus, se apreciază în raport cu criteriile stabilite prin dreptul care reglementează semnul invocat. Această trimitere la dreptul care reglementează semnul invocat este justificată, dat fiind că Regulamentul nr. 40/94 recunoaște posibilitatea ca semne care nu fac parte din sistemul mărcii comunitare să fie invocate împotriva unei mărci comunitare. Prin urmare, numai dreptul care reglementează semnul invocat permite să se stabilească dacă acesta este anterior mărcii comunitare și dacă poate justifica interzicerea înregistrării unei mărci mai recente.

35 În consecință, contrar argumentelor invocate de reclamantă, condițiile privind utilizarea în comerț și incidența semnului invocat trebuie să fie interpretate în lumina standardelor uniforme ale dreptului comunitar, iar nu ale dreptului portughez.

36 În ceea ce privește interpretarea condiției privind incidența semnului în cauză, potrivit căreia aceasta nu trebuie să fie numai pe plan local, trebuie subliniat în primul rând că *ratio legis* a acestei dispoziții constă în limitarea conflictelor dintre semne, împiedicând ca un semn exterior, care nu este suficient de important sau de semnificativ, să poată permite contestarea fie a înregistrării, fie a validității unei mărci comunitare.

37 Pe de altă parte, trebuie precizat că incidența unui semn utilizat pentru identificarea anumitor activități comerciale trebuie definită în raport cu funcția de identificare pe care acesta o are. Această considerație impune să se țină cont, în primul rând, de dimensiunea geografică a incidenței semnului, și anume a teritoriului pe care este utilizat pentru identificarea activității economice a titularului său, astfel cum reiese acest fapt din interpretarea textuală a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94. În al doilea rând, trebuie să se țină cont de dimensiunea economică a incidenței semnului, care este evaluată în raport cu durata în care și-a îndeplinit funcția în comerț și cu intensitatea utilizării sale, în raport cu cercul de destinatari în care semnul în cauză a devenit cunoscut în calitate de element distinctiv, și anume consumatorii, concurenții, chiar furnizorii, sau în raport cu difuzarea semnului, spre exemplu prin publicitate sau pe internet.

38 Pertinența examinării dimensiunii economice poate fi înțeleasă prin intermediul interpretării teleologice a condiției privind incidența semnului invocat. Astfel, după cum s-a constatat deja la punctul 36 de mai sus, această condiție are ca scop limitarea posibilităților de conflict la cele care pot apărea în raport cu semne cu adevărat importante. Pentru a stabili importanța efectivă și reală a semnului invocat pe teritoriul în cauză, trebuie, prin urmare, să nu se emită doar aprecieri pur formale, ci să se examineze impactul acestui semn pe teritoriul în cauză după ce a fost utilizat ca element distinctiv.

39 Din cele de mai sus reiese că, spre deosebire de ceea ce susține reclamanta, faptul că un semn conferă titularului său un drept exclusiv pe întreg teritoriul național este insuficient, în sine, pentru a dovedi că nu are incidență numai pe plan local în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94.

40 În ceea ce privește teritoriul relevant, pentru a stabili dacă semnul are incidență nu numai pe plan local, trebuie să se țină cont de faptul că semnele care riscă să intre în conflict cu marca comunitară reprezintă drepturi exclusive care își găsesc originea în norme juridice aplicabile pe teritorii diferite. Prin urmare, teritoriul relevant pentru examinarea incidenței acestor drepturi exclusive este cel pe care este aplicabilă fiecare dintre aceste norme juridice. Astfel, pe acest teritoriu, în ansamblul său sau pe o parte a sa, o normă recunoaște drepturi exclusive care pot intra în conflict cu o marcă comunitară.

41 Din punctul de vedere al dreptului comunitar, semnul în cauză are incidență nu numai pe plan local pe teritoriul relevant, întrucât impactul său nu se limitează la o parte redusă din teritoriul menționat, cum este în general cazul unui oraș sau al unei provincii. Cu toate acestea, nu este posibil să se stabilească a priori, în mod abstract, care parte dintr-un teritoriu trebuie reținută pentru a stabili că semnul are incidență și în afara planului local. Prin urmare, aprecierea incidenței semnului trebuie efectuată *in concreto*, în funcție de împrejurările fiecărei spețe.

42 În definitiv, pentru a se putea opune în mod valabil înregistrării unei mărci comunitare sau pentru a obține declararea nulității, este necesar să se demonstreze că, în urma utilizării sale, semnul invocat a dobândit o importanță care nu se limitează, din punctul de vedere al unor terți interesați, la o parte redusă din teritoriul relevant.

43 Regulamentul nr. 40/94 lasă reclamantei posibilitatea de a alege mijloacele de probă pentru a dovedi că semnul are incidență nu numai pe plan local. Aceasta se poate dovedi prin existența unei rețele de sucursale active din punct de vedere economic pe întreg teritoriul respectiv, însă și într-un mod mai simplu, spre exemplu prezentând facturi

eliberate în afara regiunii în care își are sediul, articole de presă care pun în evidență gradul de cunoaștere de către public a semnului invocat sau dovedind că există referiri la sediul respectiv în ghidurile turistice.

44 Or, din probele prezentate de reclamantă nu reiese că incidența semnului nu este numai pe plan local în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94. După cum a constatat camera de recurs la punctul 33 din deciziile atacate, din documentele prezentate de reclamantă reiese că, la momentul solicitării înregistrării primelor două mărci comunitare, semnul în cauză nu era utilizat de aproape 10 ani decât pentru a desemna un sediu deschis publicului în localitatea portugheză Vila Nova de Famalicão, care are 120 000 de locuitori. În ciuda explicațiilor oferite în cadrul ședinței, reclamanta nu a prezentat niciun element care să permită atestarea cunoașterii sale de către consumatori și nici relațiile sale comerciale în afara localității menționate. De asemenea, reclamanta nu a demonstrat că a desfășurat vreo activitate publicitară pentru a asigura promovarea sediului său în afara orașului menționat. Prin urmare, trebuie să se considere că denumirea de sediu Generalóptica are incidență numai pe plan local în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94.

45 Această concluzie nu implică nicio încălcare a principiului subsidiarității, spre deosebire de ceea ce pare să susțină reclamanta. Conform celui de al doilea și celui de al treilea considerent ale Regulamentului nr. 40/94, existența unui sistem comunitar al mărcilor este o consecință a atribuirii către Uniunea Europeană a unor competențe în materie de piață internă, aceasta fiind destinată să înlăture obstacolele teritorialității drepturilor pe care legislațiile statelor membre le conferă titularilor mărcilor. Prin urmare, principiul subsidiarității nu poate juca niciun rol. Pe de altă parte, trebuie subliniat că regimul juridic al mărcii comunitare nu ignoră sistemele juridice naționale, întrucât prevede mecanisme care permit să se țină cont de existența semnelor naționale anterioare. Este în special cazul articolului 106 din Regulamentul nr. 40/94, pentru drepturile anterioare, în sensul articolului 8 sau al articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, și, printre acestea, pentru semnele a căror incidență nu este numai pe plan local. De asemenea, este cazul articolului 107 din Regulamentul nr. 40/94, pentru semnele care au o sferă de aplicare locală. În speță, posibilitatea coexistenței dintre marca comunitară GENERAL OPTICA și denumirea de sediu Generalóptica va trebui să fie examinată în cadrul unei alte proceduri în temeiul

articolului 107 din Regulamentul nr. 40/94, care permite titularului unui drept anterior cu o sferă de aplicare locală să se opună utilizări unei mărci comunitare pe teritoriul pe care acest drept este protejat.

46 Ținând cont de cele de mai sus, trebuie să se concluzioneze că denumirea de sediu Generalóptica nu este un semn a cărui incidență nu este numai pe plan local în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94.

47 Întrucât condițiile instituite la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 sunt cumulative, este suficient ca una singură dintre acestea să nu fie îndeplinită pentru ca o cerere de declarare a nulității mărcilor comunitare să fie respinsă. În aceste condiții, nu trebuie să se examineze dacă semnul invocat a fost utilizat în comerț.

48 În ceea ce privește existența unui risc de confuzie între denumirea de sediu Generalóptica și mărcile comunitare GENERAL OPTICA, trebuie să se remarce că această împrejurare nu ar putea fi luată în considerare în cadrul examinării în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 decât în momentul analizei posibilității, recunoscute titularului unei denumiri de sediu prin articolul 229 secțiunea f) din Código da propriedade industrial, de a se opune utilizării unei mărci posterioare similare sau identice. Totuși, această analiză putea fi efectuată numai dacă denumirea de sediu îndeplinea celelalte condiții ale articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94, situație care nu se regăsește în speță.

49 Din considerațiile de mai sus reiese că nu s-a săvârșit o eroare de către camera de recurs prin faptul că aceasta a respins cererile de declarare a nulității întemeiate pe un drept anterior în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94. Prin urmare, se impune respingerea primului motiv.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normei 22 și a normei 40 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95

Argumentele părților

50 Reclamanta susține că respectiva cameră de recurs nu și-a respectat obligația de a o invita să furnizeze probe despre utilizarea anterioară a semnului invocat și că probele suplimentare pe care le-a furnizat în cursul procedurii au fost ignorate. Aceste probe sunt constituite, în special, dintr-un nou certificat eliberat de Parohia din Vila Nova de Famalicão, prin care se arăta că sediul a fost deschis în mod permanent din 1988, dintr-o copie a declarației adresate autorităților fiscale în momentul începerii activităților comerciale și dintr-o declarație a auditorului societății, prin care se confirmă data la care sediul și-a început activitatea comercială, faptul că este deschis în permanență, precum și cifra de afaceri medie anuală.

51 OAPI și intervenienta concluzionează în sensul respingerii acestor argumente.

Aprecierea Tribunalului

52 În primul rând, trebuie să se constate că, în speță, camera de recurs nu era obligată să invite reclamanta să furnizeze dovada utilizării denumirii de sediu Generalóptica. După cum s-a arătat la punctul 32 de mai sus, dovada utilizării semnului invocat este una dintre condițiile necesare pentru a beneficia de protecția oferită de articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 și numai titularii semnelor utilizate în comerț pot, prin urmare, să invoce o asemenea protecție. Aceasta constituie o diferență importantă în raport cu mărcile comunitare și cu mărcile naționale vizate menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94, care sunt invocate în cadrul unei proceduri de opoziție sau al unei proceduri de declarare a nulității. Conform articolului 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94, normei 22 și normei 40 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95, nu trebuie să se demonstreze utilizarea acestor mărci decât în cazul în care această dovadă este solicitată de titularul mărcii

comunitare. Potrivit normei 22 alineatul (1) și normei 40 alinatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95, în această situație, OAPI este obligat să invite persoana care a formulat opoziția sau persoana care a solicitat declararea nulității să furnizeze dovada utilizării într-un termen precis.

53 Pe de altă parte, trebuie remarcat că motivul conform căruia camera de recurs ar fi săvârșit o eroare refuzând să țină cont de documentele prezentate pentru prima dată în timpul procedurii de recurs nu este întemeiat. Astfel, din cuprinsul punctului 33 din deciziile atacate reiese că documentele menționate au fost examinate de camera de recurs înainte de a concluziona că nu sunt suficiente pentru a dovedi că denumirea de sediu Generalóptica are incidență nu numai pe plan local. Prin urmare, se impune respingerea celui de al doilea motiv, precum și a acțiunilor în ansamblul lor.

Cu privire la cheltuielile de judecată

54 În temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI și ale intervenientei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunile.

2) Obligă Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^da^ la plata cheltuielilor de judecată.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 24 martie 2009.

Semnături